

ÉLŐ IGÉ

„Adjatok,
és nektek is
adnak”
Tevette
(Cebu)

Otthonról nem tudok internetezni, ezért, rászoktam arra, hogy internet-kávézóba járjak, amikor nincs más teendőm.

A felcsatlakozáshoz gyakran költöttem el egy nap alatt annyi pénzt, amennyire egy hét alatt volt szükségem.

Annyira rabul ejtett az internet, hogy nem volt több időm másokat szeretni.

A szórakozás ellenére mégis nagy ürességet éreztem belül.

Mit szereztem én ezzel a szokással?

Megpróbáltam tehát csak tanulás miatt odajárni.

Így pénzt tudtam spórolni szegény gyerekeknek, akiknek elkötelezetten segitettem, és időt találtam arra is, hogy otthon sok kis dologban tegyek szolgálatot.

Isten azonban sohasem hagyja magát nagyszívúságban felülmúlni: egy nagynéném vett egy számítógépet, és azt mondta, amikor szükségem van rá, ingyen mehetek hozzá internetezni.

Az adott és kapott szeretet betöltötte az úrt: most valóban boldog vagyok.

AZ ÉLET TÖRVÉNYE
„Akinek van, annak még adnak, hogy bővelkedjék, de akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van.”
(Mt. 13,12)

Jézus arra hív meg bennünket, hogy nyissuk meg a szívünket az általa hirdetett ige befogadására.

Az evangélium írásaiból kiderül, hogy Jézus legfőbb vágya az ige hirdetése: ez áll egész tevékenységének középpontjában.

Hirdeti az üdvösséget mindenkinek, de különösen a szegényeknek, az alázatosoknak és a társadalom kivetettjeinek.

Egy ilyen nagy ajándék, amit kaptunk, nem maradhat terméketlen.

Ez az ige meg akar óvni egy súlyos hibától, amibe beleeshetünk: attól, hogy csak tananyagként tekintünk az evangéliumot, amelyet megcsodálunk és megvitatunk anélkül, hogy életre váltsunk.

Jézus azt várja tőlünk, hogy befogadjuk az ígét és megtestesítsük magunkban; hogy olyan erővé váljék bennünk, amely átalakítja minden tevékenységünket, és így életünk tanúságtételének hatására fényé, sóvá, kovásszá legyen, hogy fokozatosan átformálhassa a társadalmat.

TETTEKBEN

**ADJUNK
ÖRÖMMEL**

Nézzünk körül: az a beteg a kórházban, az osztálytársunk, aki annyira elcsüggedt, mert nem eredményes az iskolában, a szomorú barátunk, a segítségre szorult testvérünk...

Adjunk spórolás nélkül, adjunk megértést, meghallgatást, adjuk az időnket, ötleteinket, adjuk tapasztalatainkat, képességeinket...

Hogy emlékezzünk erre: „ADJUNK ÖRÖMMEL”, rajzoljunk egy kis MOSOLYT a kezünkre.

Örömünk másik örömmel lesz gazdagabb.

www.teens4unity.hu